

Római temetőt találtak Óbuda határában.

Kétszázötven sirt, amelyben halottaikat elégették, újra be kellett temetni.

A keresztény idősámítás első századaiban nagy római város terült el a mai Óbuda helyén: *Aquincum*. E föld alá került városnak egy részét már régebben feltárták s a történelmi emlékek összegyűjtése és megőrzése céljából a főváros megépítette az *Aquincumi Múzeumot*, amely ott áll a római város romjai között, az új gázgyár szomszédságában. Terméit, oszlopos folyosóit zsúfolásig megtöltik a történelmi értékű tárgyak: háztartási eszközök, ipari produktumok, dísz tárgyak, szobrok, de leginkább azok a természéskőből faragott *sarkofágok*, amikbe a rómaiak eltemették halottaikat. A régi város emlékei azonban egyre szaporodnak. Házépítéseknel, új utcák közműveinek lerakásánál nagyon gyakori eset Óbudán, hogy a munkások ásója, csákánya római épületek eltemetett köveibe, szobraiba, kőkoporsóiba ütközik. Ilyenkor a főváros egyik szabályrendelete értelmében a kerületi mérnökök útján jelentős megy az Aquincumi Múzeum igazgatóságához, ahonnan szakértő régészek szállnak ki a helyszínre, hogy a régi emlékeket a múzeum számára birtokbavegyék. A rendelet arra is jogot ad a hivatalos gyűjtőknek, hogy olyan esetekben, amikor nagyfontosságú kulturtörténelmi maradványok megmentéséről van szó, a kutatások zavartalan biztosítása érdekében az építkezési munkákat egy hétre megállíthassák.

A római uralom idejéből való emlékek lassanként annyira megszáporodtak, hogy a múzeum szüknek bizonyult s a kőkoporsók, valamint emléktáblák és oszlopok kiszorultak a szabad ég alá s ma már terjedelmes gyűrével veszük körül azt.

Az időjárás a szabadban álló műemlékekben néhány esztendő alatt több kárt okozott, mint az a tizenévele század, amely alatt a föld földte be őket.

Hogy ez az állapot véget érjen, a főváros elhatározta, hogy a múzeumhoz új szárnyépüle-

kikerült régi emlékekkel, hogy Aquincum kiterjedt egészen a mai Főtérig, sőt azon túl, még délebbre is. Itt volt a *katonaváros* s ahol most a romokat őrzik, a gázgyár mellett, a *polgárság városrésze* feküdt. Ez utóbbi nagyon sok mindent elmond a rómaiak itt tartózkodá-

A sarkoból kikerült üveg- és agyagedények.

Az utcákat szennyvizlevezető csatornák ki-falazott árkaik kísérik; megvannak a vízvezeték csatornák tartóoszlopainak maradványai is.

Hogy az ásások éppen Óbuda határában tudták feltárni Aquincum várostömbjét, annak oka az, hogy a mai III. kerület régi lakói

a római épületekből megmaradt köveket beépítették házaikba,

sőt nagyon sok házat a rómaiak alapfalaira bontak, rá s így a kerület belsőbb részeiben csak akkor fognak előkerülni a földalatti falak, ha arrafelé is megindul a modern házak építése.

A sok gátló körülmény ellenére azonban még mindig kerülnek napvilágra újabb és újabb leletek. A múzeum igazgatósága az esztendő nyári hónapjaiban rendszeres ásásokat végeztet s ezek meglepő eredménnyel járnak. Ebben az évben

új római temetőt találtak az Aranyárok mentében, a Máv. vonala mellett.

Nagy területen eddig 250 sirt tártak föl s még ma sem értek a római temető végéhez.

E temetőrész eddig kiasott 400 méter hosszú területe a jobbmodu római civilek temetkezőhelye volt, a Krisztus után való első századokban. Ebben az időben

a rómaiak elégették a halottaikat.

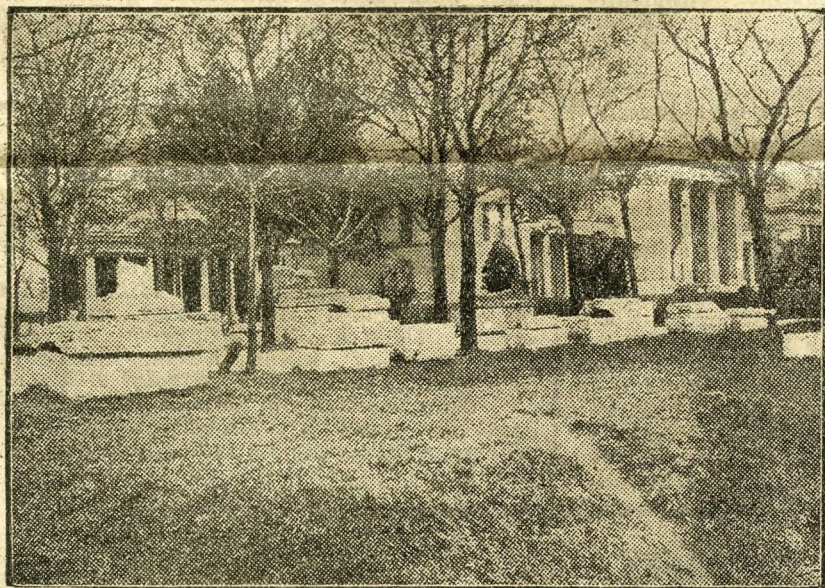
Megásták a sirtgödört, fakoporsóba belehelyezték a meghaltat, szurokkal leöntötték és meggyújtották. Amikor a test elhamvadt, a sirt kőkerítéssel vették körül, aztán kőből való nagy fedőlapot borítottak a tetejébe. A befödést megelőzően azonban háztartási tárgyakat raktak a koporsóüregbe: *üvegpoharakat, ámpolnákat, konyhaberendezési felszerelést, ékszereket*. És minden elégetett halott feje fölé odahelyezték az úgynevezett

Charon-obulust,

hogy a halottak ne jöjjenek zavarba, ha az alvilági révész, aki átszállítja őket a Stix vizén, kéri tőlük a szállítási költséget...

A fakoporsók körvonalait a földbe szorult vasszőgek tisztán mutatják.

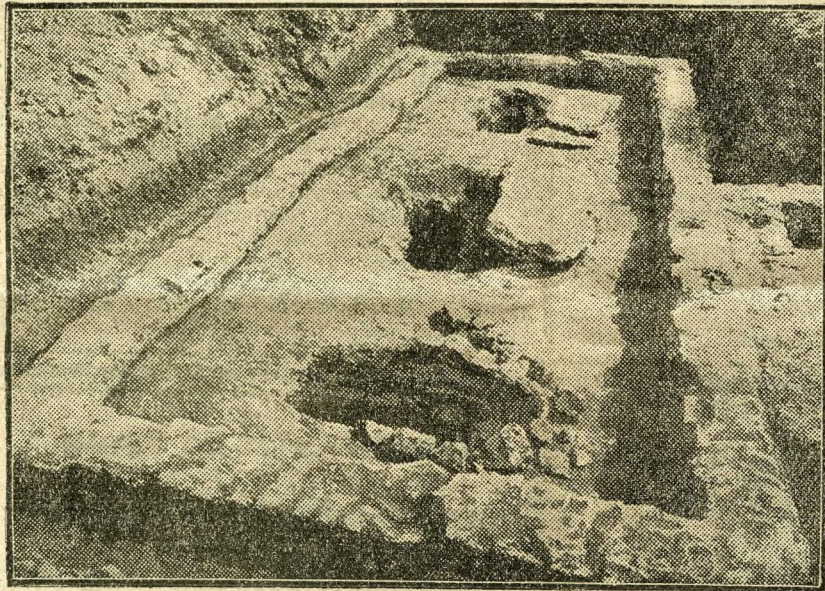
A feltárt „égetett temetkezés“ helyével szo-

Az Aquincumi Múzeum a rómaiak kőkoporsóival.

Megvizsgálják a Szentendréen talált római sarkövet.

A kiasott és újra elföldelt temető egyik családi temetkező kertje.

teket emeltett s ez a munka már a jövő év elején megkezdődik.

*

A múzeumot körülvevő városmaradványok nem adnak igazi képet Aquincum egész terjedelméről. Óbuda földje azt bizonyítja a belőle

sának idejéről. A magánházak között egész sor középület alapjai is kikerültek a másfél-méternyi földréteg alól:

fürdők, vásáresarnok, áldozati templomok, műhelyek.

ros szomszédságban ráakadtak néhány olyan sirra, amelyek több századdal később keletkeztek s ezek némelyikében a csontváz is megmaradt, mert később a halottégetéssel föl-hagytak.

Az újonnan feltárt temető nagy része ma-